

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 445/2015
13.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.Ђ., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Ђ.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1К бр.118/14 од 18.07.2014. године и Вишег суда у Сомбору Кж бр.34/15 од 12.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 13. маја 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Ђ.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 1К бр.118/14 од 18.07.2014. године и Вишег суда у Сомбору Кж бр.34/15 од 12.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 1К бр.118/14 од 18.07.2014. године, окривљени Ђ.Ђ. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у временском периоду од једне године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 26.690,00 динара, те на име паушала износ од 4.000,00 динара, као и да оштећеном исплати износ од 18.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж бр.34/15 од 12.02.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Ђ.Ђ. и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Сомбору 1К бр.118/14 од 18.07.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Ђ.Ђ., не наводећи законски основ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће "донети ослобађајућу пресуду".

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Ђ.Ђ., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 и 121/2012), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Обзиром да у смислу одредбе члана 483. став 1. ЗКП окривљени нема овлашћење да лично поднесе захтев за заштиту законитости, већ да овај ванредни правни лек може поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев окривљеног Ђ.Ђ. одбацио као недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП ("Службени гласник РС бр. 72/11, 101/11 и 121/12), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.